

at man bør opbevare sit løsøre forsvarligt. Bestemmelsen gælder også for løsøre anbragt i den del af et kælderrum, der er over terræn.

I stk. 2, nr. 4, foreslås indirekte tab undtaget. Ved indirekte tab forstås bl.a. driftstab, huslejetab og flyt-teomkostninger eller andre merudgifter i anledning af, at ejendommen må fraflyttes, samt tab som følge af nedstyrtning af klinter. Begrundelsen herfor er, at ordningens formål er en katastrofedækning, og at omfanget af mulige indirekte tab er ret uoverskueligt. Hertil kommer, at de kan være vanskelige at afgrænse tidsmæssigt.

I stk. 2, nr. 5, foreslås skader på jord undtaget. Ved skader på jord forstås især forringelse af jordens bonitet (afkastningsevne) eller forringede muligheder for råstofindvinding. Begrundelsen herfor er, at skader af denne art adskiller sig afgørende fra de arter af skader, der iøvrigt skal dækkes af ordningen. Jord som sådan er af naturlige grunde ikke brandforsikret. Det ville være en væsentlig anden vurderingsopgave, der var tale om ved skadesopgørelsen, og tabet ville først kunne opgøres længere tid efter den skadevoldende begivenhed, ligesom tabsopgørelsen vil være behæftet med usikkerhed.

Til § 3

Bestemmelsen svarer til reglen i forsikringsaftalelovens § 54, stk. 1.

Til § 4

Ud fra et ønske om at motivere til skadeforebyggelse i områder, der rammes af stormflod, samt til ansvarlig adfærd i øvrigt foreslås der indbygget en selvrisiko i ordningen.

For erhvervsejendomme m.v. og andet løsøre foreslås fastsat en højere selvrisiko end for en- og tofamiliehuse og privat indbo. Dette er begrundet i, at der normalt vil være tale om langt større værdier. Specielt for fritidshusenes vedkommende er begrundelsen, at der er et langt friere lokaliseringsvalg for fritidshuse end for helårsboliger. Hertil kommer, at selvriskoen for fritidshuse i modsætning til andre ejendomme er fælles for bygninger og indbo.

Selvriskoen beregnes normalt pr. skade pr. forsikring. Er flere selvstændige ejendomme omfattet af samme forsikringspolice, betragtes hver ejendom som et forsikringssted. Selvriskoen beregnes derfor i denne situation pr. ejendom.

Til § 5

Formålet med bestemmelsen er at øge motivationen til ansvarlig adfærd og svarer til, hvad der nor-

malt gælder for nedsættelse eller bortfald af erstatning ved egen skyld.

Bestemmelsen skal endvidere bidrage til, at ejere af stormflodsramte ejendomme ikke opnår en utilsigtet kapitalgevinst ved at få fuld erstatning for en ejendom, som på grund af dens beliggenhed i et stormflodstruet område er erhvervet billigere, end en tilsvarende ejendom normalt ville kunne erhverves andetsteds.

Stormflodsrådet kan endvidere, hvis en ejendom bliver totalskadet under en stormflod, erklære, at der ikke vil blive udbetalt stormflodserstatning igen, såfremt den pågældende ejendom genopføres.

Ved mindre omfattende skader vil Stormflodsrådet ligeledes kunne udstede påbud om beskyttelsesforanstaltninger som forudsætning for fremtidige erstatninger.

Til § 6

I stk. 1 og stk. 2 foreslås det, at de forsikringsselskaber, som tegner forsikringer mod brand, der ikke dækker skader forårsaget af stormflod, skal opkræve afgiften til ordningen ved en afgift pr. police.

Bestemmelsen indebærer, at udenlandske forsikringsselskaber, der tegner forsikringer mod brand i Danmark enten via en etablering her i landet eller som aktiv grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed, ligeledes vil skulle opkræve afgiften og indbetale denne til Stormflodsrådet.

I stk. 3 foreslås afgiften fastsat til 10 kr. pr. police. Forslaget er baseret på, at det samlede antal policer med brandforsikring skønsmæssigt er anslået til 4,7 mio. policer. Afgiften vil således indbringe ca. 47 mio. kr. pr. år, hvilket skønnes på sigt at skabe et forsvarligt dækningsgrundlag.

Forslaget indebærer, at der ved selskabsskift eller ejerskifte kan blive betalt afgift af den samme ejendom flere gange i et kalenderår. Af administrative grunde og under hensyn til beløbets ringe størrelse vil der ikke ske refusion i disse tilfælde.

Såfremt erfaringerne skulle vise, at der er behov for en større fast årlig afgift vil industriministeren stille forslag i Folketinget om ændring af afgiftens størrelse. Skulle det mod forventning på et givet tidspunkt blive vedtaget at ophæve ordningen, vil puljens formue blive anvendt til et formål efter Finansudvalgets nærmere bestemmelse.

Forslaget i stk. 4 indebærer, at reglerne for bygningsbrandforsikring i § 210 i lov om forsikringsvirksomhed om forsikringsselskabernes udpantningsret og panteret for præmier med påløbne renter og andre omkostninger også omfatter afgiften.